

[Ole Vig Jensen]

betydningsfuldt, synes jeg vel ikke, at det lige netop var de kommercielle interesser, som skulle være fremherskende i forhandlingerne med nordmændene. Nu er det jo nordmændene, der bestemmer det, men jeg synes, statsministeren skal minde nordmændene om, at det gode, traditionsrige nordiske samarbejde også måtte kunne udvikles, uden at der skal tages udprægede kommercielle hensyn i denne sag.

Og så til sidst. Når man tænker på de problemer, som kendetegner det danske samfund i dag, affødt af den internationale udvikling på energiområdet og af vore egne hjemlige økonomiske problemer, må man vel nok sige, at det har været en meget stilfærdig debat, vel nogenlunde i overensstemmelse med den redegørelse, statsministeren gav, som meget langt var god, men som jo ikke løftede sløret for det, der ligger forude. Det var et meget stilfærdigt kig ind i fremtiden, og det synes jeg er en svaghed ved denne debat, for ganske vist er det en afslutningsdebat, men det var vel det rigtige tidspunkt at have set lidt længere frem. Jeg kan da ikke forestille mig, at regeringen ikke har gjort sig overvejelser om, hvordan vi får bedre styr på økonomien, ikke om et stykke tid, men meget snart. Det synes jeg er en svaghed ved denne debat, men jeg går ud fra, at det ikke varer så forfærdelig længe, før vi kommer til at tage fat på disse mere alvorlige økonomiske problemer, og da har jeg så sagt fra det radikale venstres side, at det er vi klar til. Men vi er ikke blot klar til at være med til at gennemføre nye kortsigtede løsninger. Vi mener, det er rigtigt at tage fat på de mere dybtgående økonomiske problemer, og det skal være min afslutning her.

Endelig skal jeg sige, at det radikale venstre ikke kan stemme for nogen af de fire dagsordensforslag, der er fremsat.

Jens Møller (KrF):

For straks at udløse spændingen kan jeg meddele, at kristeligt folkeparti må stemme imod alle de fire dagsordener, der er fremsat. Jeg skal kort begrunde hvorfor. Kommunisternes dagsorden mener vi opfordrer til protektionisme, hvilket er imod de internationale regler, og det vil samtidig i høj grad være skadeligt for Danmark. Venstresocialisternes er meget ensidig. Den taler næsten for sig

selv. Fremskridtspartiets dagsorden er for mig at se så godt som hele fremskridtspartiets program, skrevet ned i tre punkter, og det må sige sig selv, at det kan andre partier ikke stemme for. Så er der hr. Ib Christensens fra Danmarks retsforbund, der opfordrer til øget beskatning af fast ejendom, altså bl. a. også af familiens bolig. Det vil vi naturligvis heller ikke kunne gå med til.

Så et par ord til nogle af de andre ordførere. Fremskridtspartiets ordfører talte lidt om sprog og udtryk osv., men jeg lagde også mærke til, at han ikke protesterede imod, at jeg i mit første indlæg havde sagt, at man nu kunne kalde fremskridtspartiet for Danmarks nationalegoistiske parti. Det protesterede man heller ikke imod i fjernsynet i går aftes, så det er vel meget naturligt. Man protesterede heller ikke imod det, da statsministeren tog tanken op og gentog det, og da fremskridtspartiet også selv understreger, at det er et arbejderparti, kan man måske fremover få lov til at kalde det Danmarks nationalegoistiske arbejderparti.

Men med hensyn til sprog var man altså utilfreds med statsministerens brug af ordet tyveri. Jeg vil også nok sige, at det er måske lige på kanten at bruge sådanne udtryk. På den anden side kan jeg godt forstå statsministerens harme. Jeg hørte også udsendelsen i går, og selv om jeg ikke er og aldrig har været socialdemokrat, forstår jeg udmærket godt den harme, man må have følt, da man hørte det, som man selvfølgelig fra den side må opfatte som misbrug af en melodi og en sang. Det forstår jeg udmærket godt. Dertil må vi så også sige, at det er underligt, at det netop er fremskridtspartiet, der protesterer imod sproget, for hvis der er nogen, der har bidraget til at sænke standarden, hvad sprog og udtryk angår i dette ting, er det da netop fremskridtspartiet.

Og én ting mere om ord. Man har leget meget med ord fra fremskridtspartiets side i dag. Man talte om ordet besparelser og sagde, at det næsten ikke var blevet brugt fra den anden side. Der var nogle enkelte, der havde nævnt det. Ja, men prøv nu at huske på, at ordet besparelser beskriver en ganske bestemt foreteelse, og denne foreteelse ser jo anderledes ud, hvis man ser den fra den anden side; så hedder den ikke besparelse, så hedder den nedskæring. Det er måske det, man somme tider glemmer fra fremskridts-